

Forfatter: Ewald, Johannes

Titel: Udrag fra Levnet og Meeninger (DK)

Citation: Ewald, Johannes: "Herr Panthakaks Historie og Meeninger", i Ewald, Johannes: *Herr Panthakaks Historie og Meeninger*, udg. af Johnny Kondrup , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, cop. 1988, s. 142. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-ewald01dkval-shoot-idm140540297091552/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Herr Panthakaks Historie og Meeninger

re Gjerstand, end jeg nogetid havde følt mig for – jeg følte, jeg nød paa engang al min tilstundende Lyksalighed, uafbrudt i en lang Række af Aar – lige ind i den Grændselese Evighed – Jeg smilte til enhver som mødte mig, begjærlig efter at udbrede den Glæde til alle, som jeg ikke kunde romme i min altforfulde Sjæl – Drukken, ravede, af Kjærlighed og Vellyst og store Forsæt, kom jeg endelig hjem, uden at vide hvorledes – Man kan tænke at jeg glemte min Prude, og al min daarlige Forføngelighed – Jeg begyndte strax at studere, med en Iver, som skulde have bragt mig meget vit, om ikke andre Betragtninger snart havde svækket den –

Min Selv-Tillid har altid været saa overdreven stoer, at jeg slet ikke undrer mig over den Roelighed, hvormed jeg i Begyndelsen tænkte paa de Rivaler, som jeg naturlig nok formodede, og snart befandt at have – Leyligheden at tale om hende, tilbød sig af sig selv; og man kan tænke, at jeg ikke forsømte den; uagtet jeg meget omhyggelig stræbte efter at skjule min Kjærlighed – Saa kløg havde den allerede gjort mig – Min Broder fortroede mig strax, at han var dødelig forelskt i min Arendse, og han viiste mig et Vers, som han havde skrevet til hende – Men jeg læe ham kun ud i mit Hjerter, og diverterede mig inderlig over hans forføngelige Indbildning – Er hun skabt for ham, tænkte jeg? – Men alt dette holdt ikke længe Stand – Min Broder var langtfra ikke min eneste Rival; og dette gav mig Tid efter anden Anledning til at anstille ydmygere Betragtninger –

Min Vert, som var Farbroder til Jomfrue H***, giftede sig kort derefter med min Moder – Hvilken Lykke for mig! – Ikke nok, at jeg herved fik en fuldkommen frie Adgang til min Elskelige, men jeg fik det beste Paaskud, til at give hende tusinde smaae uskyldige Beviis, paa min inderlige Høiyagtelse, og paa mit flammende Venskab – Den eneste Ret, at kalde min Arendse, med det søde, fortroelige Navn Søster, havde jeg ikke byttet bort, for alle min Sted-Faders Rigdomme – Jeg havde imidlertid, som jeg for har erindret, gjort et helligt Lofte, ikke at tillade mine Læber den mindste Tilstaaelse af min Kjærlighed – forend jeg troede, at kunde nogenledes gjøre det med Anstændighed, og uden at være alt for dumdrisig – Jeg følte altforvel, at jeg ikke kunde det endnu – Hvad Læberne betraf, holdt jeg folgelig mit Lofte noyagtigt – Men hvorledes kunde jeg hindre mine Øyne, min Aande, hver Mine, hver Bevægelse, at sige hvert Øyeblik – Jeg elsker, jeg elsker, jeg elsker dig, Arendse – Hvert Skrit,